

Arrest

nr. 216 680 van 12 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten ANDRIEN D. en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 21 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. UNGER *loco* advocaat D. ANDRIEN en J. BRAUN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger, geboren te Grozny op (...). U bent een moslima van Tsjetsjeense origine. U groeide op in het dorp Andreevskaya Dolina nabij Grozny. U ging tot het 9de jaar naar school, maar stopte met studeren gezien dit niets voor u was. Hierna bleef u thuis.

Op 6 april 2016 leerde u T. B. (...) kennen op een trouwfeest. Jullie wisselden nummers uit en onderhielden telefonisch contact. Op 9 september 2016 werd u door T. (...) ten huwelijk gevraagd. Op 7 oktober 2016 trouwde u religieus met T. (...). Na uw huwelijk trok u in bij uw man in Grozny in het dorp Vinogradney. Na uw huwelijk vroeg uw man u een hijab te dragen.

In december 2016 vermeldde uw man dat hij naar Turkije wou gaan voor 2 jaar zodat hij daar kon werken en studeren. Uw moeder regelde eens paspoort voor u, zodat u met uw man kon meegaan. Begin februari 2017 luisterde u een gesprek af tussen uw man T. (...) en S. (...), de man van uw schoonzus M. (...). Uit dit gesprek bleek dat jullie in Turkije door iemand zouden worden opgewacht die jullie naar Syrië zou brengen. U was erg geschrokken, maar sprak met niemand over wat u had gehoord.

Een week later vermeldde uw man dat jullie jullie documenten naar Turkije moesten opsturen. De volgende dag lichtte u uw moeder in over wat er stond te gebeuren. U wilde niet naar Syrië en dacht samen met uw moeder na over de mogelijke opties. Uw moeder verklaarde dat een scheiding niet genoeg zou zijn om problemen met de Tsjetsjeense overheid te vermijden. Ze opperde het idee voor uw vlucht.

Eind februari regelde u, samen met uw moeder en een kennis van haar een visum voor Italië.

Op 9 maart 2017 verliet u het huis van uw man in Vinogradney. U vertelde uw man dat u naar uw familie zou gaan en de volgende dag zou terugkeren. U reisde naar uw familie. Uw moeder regelde het geld voor uw vertrek. De volgende dag, 10 maart 2017, reisde u met het vliegtuig naar Moskou. Op 11 maart 2017 vloog u van Moskou naar Italië. U reisde naar België met de wagen en kwam diezelfde dag aan.

Een buurvrouw uit uw dorp in Tsjetsjenië had contact met Ma. (...), een Tsjetsjeense vriendin waarbij u in België verbleef. Via deze weg hoorde u nieuws uit Tsjetsjenië. Na uw vertrek uit Tsjetsjenië vertrokken uw man, schoonbroer en – zus naar Syrië. In mei 2017 verman u via Ma. (...) en via uw buurvrouw dat uw man en schoonbroer gedood waren in Syrië. Uw schoonzus M. (...) en haar dochter zouden nog steeds in Syrië zijn.

U hoorde eveneens dat de ouders van T. (...) na uw vertrek werden ondervraagd. U hoorde dat er aanhangers van Kadyrov bij uw ouders waren langs geweest. De eerste keer zou in mei 2017 zijn geweest. Zij bedreigden uw ouders en zeiden dat ze u moesten terughalen. Ze kwamen om de tweedrie weken langs.

Uw vader werd tevens enkele keren door de ordediensten thuis opgehaald en meegenomen ter ondervraging. Uw vader en de vader van T. (...) ontmoetten elkaar na deze gebeurtenissen. Zij hadden een meningsverschil, maar u weet niet concreet wat er gebeurd of gezegd is geweest.

In juni 2017 leerde u in België A. T. (...) kennen (CGVS (...), O.V. (...)), een Tsjetsjeen afkomstig uit Ingoesjetië. Het klikte tussen jullie en u besloot met hem samen te gaan wonen. In juli en augustus 2017 trok u in bij A. (...). In deze periode geraakte u zwanger van A. (...). A. (...) had twee kinderen uit een vorig huwelijk. U en A. (...) gingen uit elkaar omwille van de conflicten die jullie hadden met betrekking tot zijn kinderen.

In januari 2018 leerde u iemand kennen die u in contact bracht met S. G. (...), een Russische mensenrechtenactiviste. S. (...) raadde u aan om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Zijn onderzocht tevens uw zaak en maakte een attest op.

U diende een asielaanvraag in op 2 maart 2018. Op 21 april 2014 werd uw dochter K. (...) geboren.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw intern paspoort, uw reispaspoort, een attest dat S. G. (...) opstelde en een mail van S. G. (...).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest enerzijds opgepakt en mishandeld te worden door aanhangers van Kadyrov omwille van het feit dat uw man in Syrië ging vechten. U vreest anderzijds uw ouders en familie omwille van het feit dat u zonder hun medeweten en toestemming ging samenwonen en een kind kreeg met een voor hen onbekende man.

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) echter besloten dat u niet in aanmerking komt voor het bekomen van de vluchtelingenstatus. U maakt niet aannemelijk dat u in Rusland een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren in de zin van de Conventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

Om te beginnen dient de laattijdigheid voor het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming benadrukt te worden. Zo blijkt uit uw verklaringen en uit het internationaal paspoort dat u voorlegt, dat u Italië binnen kwam op 11 maart 2017. U zou dezelfde dag nog in België zijn aangekomen. U diende echter pas een asielaanvraag in op 2 maart 2018, ruim een jaar later. U verklaarde dat u een jaar

wachtte met het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming, gezien u schrik had om gerepatriëerd te worden naar de Russische Federatie. Enkel nadat S. G. (...) u had aangeraden internationale bescherming te vragen, diende u dit verzoek in (CGVS p. 7). Deze verklaring volstaat niet. Van iemand die beweert zijn land van herkomst te hebben verlaten omdat hij daar een gegronde vrees voor vervolging zou lopen, kan immers worden verwacht dat hij al het mogelijke zou doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen – wat u naliet te doen. Bovendien kan van u verwacht worden dat u enigszins op de hoogte was van de asielprocedures in België. Zo blijkt immers dat u uw vertrek uit Tsjetsjenië niet alleen voorbereidde, maar dat u met uw moeder overlegde wat uw verschillende mogelijkheden waren. Jullie bleken verschillende opties te hebben overlopen, vooraleer jullie tot de conclusie kwamen dat de enige mogelijke uitweg voor u was Tsjetsjenië te ontvluchten (CGVS p. 6). Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat jullie noch dan, noch bij het voorbereiden van de reis zouden hebben besproken wat u zou doen bij aankomst in België. Verder blijkt u ook in België verschillende contacten te hebben met de Tsjetsjeense gemeenschap hier. Zo verklaarde u immers in te wonen bij Ma. (...), een vriendin van uw moeder (CGVS p. 5), via wie u verschillende mensen leerde kennen (CGVS p. 7). Er kan dan ook verwacht worden dat u zich via uw contacten binnen de Tsjetsjeense gemeenschap in België zou informeren naar de asielprocedures hier. Daarenboven is het zeer opmerkelijk dat u zelfs in mei 2017, ná de beweerde dood van uw man en in de zomer van 2017, na het begin van uw zwangerschap – die een nieuwe vrees bij terugkeer in uw hoofde zou hebben doen ontstaan – naliet een asielaanvraag in te dienen. Indien u werkelijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden liep in uw land van herkomst, kan van u verwacht worden dat u eerder een verzoek tot internationale bescherming zou hebben ingediend. Het feit dat u zolang heeft gewacht vooraleer u zich op internationale bescherming beriep, relativeert de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in bijzonder ernstige mate.

U verklaart bij een terugkeer naar Tsjetsjenië de autoriteiten te vrezen omwille van de activiteiten van uw beweerde man T. (...) in Syrië. U kan echter niet aannemelijk maken dat u in Tsjetsjenië een vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden zou lopen met betrekking tot deze feiten.

Eerst en vooral kan u niet aannemelijk maken dat u ooit met T. (...) getrouwd bent geweest.

Zo dient het absoluut gebrek aan documenten met betrekking tot uw beweerde man te worden opgemerkt. U verklaarde geen documenten te kunnen voorleggen omwille van het feit dat u slechts religieus was getrouwd. U verklaarde niets van documenten van uw religieuze trouw te hebben gekregen. Gevraagd of u andere documenten met betrekking tot uw man bezat, herhaalde u dat u niet officieel met uw man was getrouwd (CGVS p. 9-10). Het feit dat u geen enkel document met betrekking tot T. (...) kan voorleggen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde huwelijk met uw man. Zelfs indien u geen documenten van de mullah in de moskee zou hebben gekregen, kan immers wel verwacht worden dat u foto's van het huwelijk zou voorleggen. Verder verklaarde u dat u foto's had gezien van T. (...) met schotwonden aan zijn hoofd (CGVS p. 7). Uw buurvrouw uit Tsjetsjenië zou deze naar Ma. (...) hebben doorgestuurd. Jullie zouden deze foto's hebben gewist (CGVS p. 7). Gezien er volgens uw verklaringen wel degelijk foto's met betrekking tot het overlijden van uw man zouden bestaan, is het dan ook zeer opmerkelijk dat u nalaat deze te bemachtigen en voor te leggen tijdens uw gehoor op het CGVS. Het feit dat u geen énkél document voorlegt met betrekking tot de identiteit van uw man, het huwelijk tussen u en uw man, het verblijf in Syrië van uw man en het overlijden van uw man, doet dan ook in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw huwelijk met uw man en diens vertrek naar en overlijden in Syrië.

Verder legde u vage en inconsistente verklaringen af over uw beweerde man, schoonbroer en uw domicilie.

Zo kon u tijdens uw gehoor op de DVZ op datum van 2 maart 2018, de namen van uw schoonouders geven, nl. A. B. (...) en R. N. (...) (DVZ vragenlijst p. 6 nr. 15). Wanneer u tijdens uw gehoor op het CGVS op datum van 10 september 2018 echter gevraagd werd wat het patroniem van uw man was (gebaseerd op de naam van diens vader) verklaarde u zich dit niet meer te herinneren (CGVS p. 4). Het is echter zeer opvallend dat u tijdens uw gehoor op de DVZ in maart 2018, reeds een jaar na uw vlucht uit Tsjetsjenië, de namen van uw schoonouders nog zou kennen, om nauwelijks een half jaar later te verklaren dat u zich het patroniem van uw man, dat hierop gebaseerd is, niet meer zou herinneren. Uw vage verklaringen hieromtrent, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relatie met uw man.

Bovendien is het opmerkelijk dat u de naam van uw aangetrouwde schoonbroer niet kent. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op de DVZ dat uw schoonbroer S. (...) heette. U zou zijn familienaam niet kennen (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Het is echter zeer opvallend en weinig geloofwaardig dát u zijn familienaam niet zou kennen. Om te beginnen was S. (...) de man van uw schoonzus M. (...), met wie u een goede band had en die u één keer in de week hoorde (CGVS p. 5). Verder was S. (...) degene die samen met uw man het plan opvatte naar Syrië te gaan. T. (...) en S. (...) gingen samen naar Syrië en overleden daar allebei (CGVS p. 7). Gezien het feit dat u een goede relatie had met de vrouw van S. (...) en

gezien S. (...) degene was die samen met uw man naar Syrië vertrok – waardoor u problemen vreesde te krijgen met de autoriteiten in Tsjetsjenië – kan dan ook van u verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van S.'s (...) volledige naam. Het feit dat u echter beweerde deze niet te kennen, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Geheel aan bovenstaande vaststellingen laten dan ook niet toe te concluderen dat u daadwerkelijk met T. (...) was getrouwd.

Verder dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent de gebeurtenissen die zouden hebben plaatsgevonden in Tsjetsjenië evenmin konden overtuigen.

Zo legde u inconsistente verklaringen af omtrent het moment waarop u voor de eerste keer van uw man vernam dat hij naar Turkije wilde gaan. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ): “De dag na mijn huwelijk zei mijn man dat ik de hijab moest dragen en dat we 1 maand later naar Turkije moesten verhuizen, omdat hij daar moest studeren.”(CGVS vragenlijst 3.6). Hieruit kan worden afgeleid dat u reeds de dag na uw huwelijk te horen kreeg dat jullie naar Turkije zouden verhuizen. Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u echter dat uw man enige tijd na het huwelijk, namelijk in december, had gezegd dat jullie naar Turkije zouden vertrekken voor een paar jaar. Hij zou in Turkije studeren en werken (CGVS p. 6). Er kan echter verwacht worden dat dergelijke mededeling enige indruk op u zou achterlaten. U vermeldde immers zelf dat u Tsjetsjenië nog nooit eerder had verlaten en u in de reis geïnteresseerd raakte (CGVS p. 6). Er kan dan ook van u verwacht worden dat u consistente verklaringen zou afleggen omtrent het moment waarop u te horen kreeg dat u en uw man naar Turkije zouden verhuizen. Het feit dat u hier niet in slaagt doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Na grondig onderzoek van uw dossier werd bovendien opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent het moment waarop u het gesprek tussen uw man en S. (...) zou hebben afgeluisterd. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op DVZ dat u in december 2016 een gesprek tussen uw man en schoonbroer afluisterde, waaruit bleek dat zij de grens met Syrië wilden oversteken. Eind februari besloot u alles aan uw moeder te vertellen (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Volgens deze versie van de feiten zou u uw moeder twee maanden na het horen van dit bewuste gesprek op de hoogte hebben gebracht en zou u, met andere woorden, gedurende een vrij lange periode alleen met uw gedachten, twijfels, angsten,... hebben rondgelopen. Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u echter dat u begin februari een gesprek had gehoord tussen uw man en uw schoonbroer dat ging over een mogelijk verblijf in Syrië. Een week later vermeldde uw man u dat jullie documenten dienden op te sturen naar Turkije. De volgende dag bracht u uw moeder van dit gesprek op de hoogte (CGVS p. 13, 14). Volgens deze versie van het relaas zou u uw moeder dan ook een dikke week na het horen van de feiten op de hoogte hebben gebracht en zou u slechts een week alleen en in twijfel hebben gezeten. Gezien dit gesprek tussen uw man en schoonbroer geen detail vormt, maar de kern van uw relaas – het was immers voor u de reden om Tsjetsjenië te ontvluchten – kan dan ook van u verwacht worden dat u consistente verklaringen zou afleggen over het moment waarop dit gesprek plaatsvond. Het feit dat u inconsistente verklaringen aflegde over het moment waarop u hoorde dat uw man naar Syrië wou gaan én omtrent de duur van de periode tussen dit moment en het moment waarop u uw moeder inlichtte, doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Geheel van bovenvermelde vaststellingen laten dan ook niet toe te concluderen dat u in Tsjetsjenië een gegronde vrees of een reëel risico op lijden zou lopen omwille van uw huwelijk met T. (...) of omwille van zijn activiteiten in Syrië.

Verder verklaarde u in Tsjetsjenië te vrezen voor uw familie, gezien u zonder hun toestemming ging samenwonen en een kind kreeg met een voor uw familie onbekende man. U vreest door uw familie vermoord te worden (CGVS p. 12). U slaagt er evenmin in deze vrees aannemelijk te maken.

Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat u reeds eerder gelogen heeft over uw beweerde huwelijk in Tsjetsjenië met T. (...). Uw vage en inconsistente verklaringen omtrent dit huwelijk hebben in die mate uw geloofwaardigheid aangetast dat uw andere verklaringen omtrent uw (huidige) relatie(s) niet zomaar voor waar kunnen worden aangenomen. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw huwelijk met T. (...) kan bijgevolg ook geen geloof gehecht worden aan het feit dat u Tsjetsjenië in maart 2017 verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Er kan dan ook vermoedt worden dat u omwille van andere redenen naar België kwam, bijvoorbeeld omwille van socio-economische redenen of een (gepland) huwelijk hier.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat de houding die u aannam in België met betrekking tot het aangaan van nieuwe relaties, niet in overeenstemming is met de door u voorgehouden vrees voor uw familie.

Zo dient opgemerkt te worden dat de relatie tussen u en A. T. (...), de vader van uw dochter, wel heel erg snel is geëvolueerd. U verklaarde dat u op 11 maart 2017 in België toekwam. Op dat moment was u nog steeds getrouwd met uw man T. (...). In mei 2017 zou u volgens uw verklaringen hebben vernomen dat uw man stierf in Syrië (CGVS p. 7). Op 5 juni 2017 leerde u A. (...) kennen toen hij op bezoek was

bij uw vriendin Ma. (...). In juli en augustus woonde u met A. (...) samen. Op 22 juli 2017 geraakte u van A. (...) in verwachting (CGVS p. 8). U verklaarde dat uw familie u bij terugkeer naar Tsjetsjenië zou vervolgen indien zij te weten kwamen dat u had samengewoond en een kind kreeg met een voor hen onbekende man (CGVS p. 12). In dat opzicht is het echter zeer opmerkelijk dat u amper twee maand na het overlijden van uw echtgenoot T. (...) reeds een nieuwe relatie aanging. Het is eveneens merkwaardig dat u, amper één maand nadat u A. (...) leerde kennen, reeds met hem ging samenwonen. Het doet daarenboven de wenkbrauwen fronsen dat u, minder dan twee maand nadat u A. (...) leerde kennen, reeds zwanger van hem werd. Van iemand die beweert door haar familie te zullen worden vervolgd indien deze familieleden te weten zouden komen dat ze relaties met andere mannen aanging zonder hun toestemming, kan echter wel verwacht worden dat ze enige voorzichtigheid en terughoudendheid bij het aangaan van nieuwe relaties aan de dag zou leggen - wat echter niet het geval was. Het feit dat u op een periode van amper drie maand na het overlijden van uw man iemand leerde kennen, hiermee ging samenwonen en hiervan zwanger geraakte, hoewel u wist dat uw familie u omwille van deze acties hierdoor zou vervolgen en zelfs vermoorden, doet afbreuk aan de door u voorgehouden vrees ten opzichte van uw familie.

Daarenboven dient nogmaals verwezen te worden naar de laattijdigheid van uw asielaanvraag. Indien u werkelijk vreest voor het leven van u en uw kind omwille van de reactie van uw familie, zou verwacht kunnen worden dat u reeds eerder na de aanvang van uw zwangerschap een verzoek tot internationale bescherming zou indienen. Het feit dat u pas op 2 maart 2018, 7 maanden na de aanvang van uw zwangerschap, een verzoek tot internationale bescherming indiende, doet wederom afbreuk aan de ernst van de door u voorgehouden vrees ten opzichte van uw familie.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u door het aangaan van uw relatie met A. (...) onaannemelijk veel risico's nam. Hoewel u beweert dat uw familie niet op de hoogte is van uw relatie met A. (...), noch van het bestaan van uw dochter (CGVS p. 9), blijkt uit uw verklaringen echter dat u momenteel inwoont bij Ma. (...), een vriendin van uw moeder, die tevens afkomstig blijkt te zijn uit hetzelfde dorp als u (CGVS p. 5). Daarenboven blijkt Ma. (...) contact te hebben met uw moeder – u vroeg haar immers uw moeder te contacteren en haar het nummer van uw oom te vragen (CGVS p. 7). Bovendien had u A. (...) bij Ma. (...) thuis ontmoet en is Ma. (...) op de hoogte van het feit dat u moeder bent geworden. Gezien zij contact had (of kon hebben) met uw thuisfront, lijkt het dan ook niet uit te sluiten dat uw familie in Tsjetsjenië uw relatie met A. (...) en de geboorte van uw dochter via Ma. (...) ter ore zou kunnen komen. Gezien de nauwe verwevenheid van de Tsjetsjeense gemeenschap in België lijkt de kans reëel dat iemand uw zwangerschap zou opmerken en melden aan uw clan of familie in Tsjetsjenië. Dit maakt uw snelle, onvoorzichtige en ondoordachte handelen - dat hierboven reeds werd beschreven - nog minder aannemelijk. Het is daarenboven weinig geloofwaardig dat u zo snel een relatie zou aangaan met A. (...) en samen met hem een dochter zou krijgen, met het medeweten van andere Tsjetsjenen. Dit vergrootte immers het risico dat uw geheim door uw familie ontdekt zou worden. Het is niet geloofwaardig dat u werkelijk dergelijke risico's zou nemen waardoor uw relatie en het bestaan van uw dochter door uw familie ontdekt zou kunnen worden, indien de ontdekking ervan daadwerkelijk tot gevolg zou hebben dat u voor vervolging van uw familie zou dienen te vrezen. Deze vaststelling doet wederom afbreuk aan de door u voorgehouden vrees ten opzichte van uw familie.

Geheel aan bovenvermelde vaststellingen laten dan ook niet toe te concluderen dat u vervolging voor uw familie zou dienen te vrezen omwille van uw beweerde verboden relatie met A. T. (...) en omwille van het bestaan van uw dochter.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen laat dan ook niet toe te concluderen dat u in Tsjetsjenië actueel daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er

tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

De door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande appreciatie. Uw intern paspoort en uw internationaal paspoort bevatten louter persoonlijke informatie en informatie met betrekking tot uw reisweg naar België. Deze worden in deze beslissing echter niet betwist.

Verder legde u nog een attest voor dat opgesteld werd door S. G. (...) op 16 maart 2018. In dit attest wordt gesteld dat u trouwde met T. (...) die in Syrië ging vechten. Het attest stelt bovendien dat uw familie problemen kreeg met de politiediensten na het vertrek van uw man naar Syrië. Op basis van deze gebeurtenissen zou ook u in Rusland aan foltering en illegale ondervragingsmethodes worden onderworpen om de nodige bekentenissen te verkrijgen voor het fabriceren van een strafzaak. Er dient echter opgemerkt te worden dat het attest stelt dat de informatie over vermelde gebeurtenissen verkregen werd door medewerkers in Tsjetsjenië door middel van "voorzichtige bevraging van de kennissen en familieleden van Z. Z. M. (...)" (zie attest). Er dient echter opgemerkt te worden dat de kennissen en familieleden van iemand die een verzoek tot internationale bescherming indient bezwaarlijk als objectieve bronnen kunnen worden beschouwd. Verder blijkt niet op basis van welke andere bronnen uw relaas nog zou zijn geverifieerd geweest. Daarbij dient opgemerkt te worden dat u er niet in slaagde enige bewijs met betrekking tot het bestaan van uw man voor te leggen, noch met betrekking tot diens overlijden. Evenmin kan er geloof gehecht worden aan de gebeurtenissen die zich volgens u zouden hebben afgespeeld in Tsjetsjenië (cfr. supra). Dit attest, waarvan niet duidelijk is op welke objectieve bronnen het gebaseerd is, verandert dan ook niets aan eerder gedane vaststellingen. Verder werd in het attest gesteld dat u problemen zou kunnen krijgen met uw familie omwille van uw (voormalige) relatie met A. T. (...) en omwille van het bestaan van uw dochter. Zoals reeds eerder werd beargumenteerd kan u echter niet aannemelijk maken dat u een gegronde vrees voor vervolging ten opzichte van uw familie zou dienen te koesteren. Dit attest verandert niets aan eerder gedane vaststellingen. Uw advocaat legde tijdens het gehoor op het CGVS eveneens een mail voor van S. G. (...), verstuurd op 6 september 2018. In deze mail schrijft S. (...) aan een bepaalde correspondent dat ze alle informatie over u is nagegaan, buiten uw zwangerschap. Ze verwijst eveneens naar de correspondentie tussen uzelf en haar (die in bijlage zou zitten), waaruit zou blijken hoe angstig u bent en wat u heeft doorgemaakt. Er dient echter opgemerkt te worden dat deze correspondentie waarnaar S. (...) verwijst niet werd voorgelegd op het CGVS. Hoe dan ook kan eventuele correspondentie tussen u en S. G. (...) niet gezien worden als een objectief bewijs van uw problemen, gezien dit uw verklaringen over uw problemen betreft. Uit deze email van S. (...) blijkt evenmin op basis van welke bronnen zij uw relaas zou zijn nagegaan. Deze mail verandert dan ook niets aan eerder gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht. Ten slotte meent verzoekende partij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. X en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Waar in de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat haar verzoek om internationale bescherming laattijdig is, stelt verzoekende partij dat zij bang was om naar Tsjetsjenië te worden gerepatriëerd. De Tsjetsjenen waarmee zij in België contact had meenden dat het Commissariaat-generaal haar niet zou geloven zonder enig tastbaar bewijs. Daarom heeft zij pas een verzoek om internationale bescherming ingediend toen de Russische mensenrechtenactiviste S. G. haar dit aanraade.

2.2.3.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij zich met bovenstaand betoog beperkt tot het louter herhalen van de door haar gegeven uitleg tijdens haar persoonlijk onderhoud, waarmee, zo blijkt duidelijk uit de bestreden beslissing, verwerende partij reeds rekening heeft gehouden. In het bijzonder motiveert verwerende partij dienaangaande in de bestreden beslissing het volgende: *“U verklaarde dat u een jaar wachtte met het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming, gezien u schrik had om gerepatriëerd te worden naar de Russische Federatie. Enkel nadat S. G. (...) u had aangeraden internationale bescherming te vragen, diende u dit verzoek in (CGVS p. 7). Deze verklaring volstaat niet. Van iemand die beweert zijn land van herkomst te hebben verlaten omdat hij daar een gegronde vrees voor vervolging zou lopen, kan immers worden verwacht dat hij al het mogelijke zou doen om zo snel mogelijk bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen – wat u naliet te doen. Bovendien kan van u verwacht worden dat u enigszins op de hoogte was van de asielprocedures in België. Zo blijkt immers dat u uw vertrek uit Tsjetsjenië niet alleen voorbereidde, maar dat u met uw moeder overlegde wat uw verschillende mogelijkheden waren. Jullie bleken verschillende opties te hebben overlopen, vooraleer jullie tot de conclusie kwamen dat de enige mogelijke uitweg voor u was Tsjetsjenië te ontvluchten (CGVS p. 6). Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat jullie noch dan, noch bij het voorbereiden van de reis zouden hebben besproken wat u zou doen bij aankomst in België. Verder blijkt u ook in België verschillende contacten te hebben met de Tsjetsjeense gemeenschap hier. Zo verklaarde u immers in te wonen bij Ma. (...), een vriendin van uw moeder (CGVS p. 5), via wie u verschillende mensen leerde kennen (CGVS p. 7). Er kan dan ook verwacht worden dat u zich via uw contacten binnen de Tsjetsjeense gemeenschap in België zou informeren naar de asielprocedures hier. Daarenboven is het zeer opmerkelijk dat u zelfs in mei 2017, ná de beweerde dood van uw man en in de zomer van 2017, na het begin van uw zwangerschap – die een nieuwe vrees bij terugkeer in uw hoofde zou hebben doen ontstaan – naliet een asielaanvraag in te dienen. Indien u werkelijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden liep in uw land van herkomst, kan van u verwacht worden dat u eerder een verzoek tot internationale bescherming zou hebben ingediend. Het feit dat u zolang heeft gewacht vooraleer u zich op internationale bescherming beriep, relativeert de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in bijzonder ernstige mate.”* Deze motivering wordt door het louter herhalen van diezelfde uitleg op geen enkele wijze *in concreto* weerlegd.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij betoogt dat haar niet verweten kan worden dat zij geen document kan bijbrengen waaruit blijkt dat zij religieus getrouwd is, noch een foto van haar huwelijk, aangezien uit de informatie die zij bijbrengt over Tsjetsjeense huwelijken blijkt dat *“het Tsjetsjeense huwelijk niet uit een korte ceremonie (bestaat) waaraan de vrouw deelneemt, en aan het einde waarvan een huwelijksakte wordt afgegeven. In Tsjetsjenië duurt het huwelijk drie dagen en de bruid is niet aanwezig: ze wordt gedwongen om in de hoek van een kamer te blijven die gereserveerd voor vrouwen is”* (bijlagen 3-4 van het verzoekschrift), is de Raad evenwel van oordeel dat, nog daargelaten het gegeven dat de rol van de bruid tijdens een Tsjetsjeens huwelijk op zich niet volstaat om te verklaren dat er van deze drie dagen durende ceremonie geen foto's bestaan, het hoe dan ook totaal onaannemelijk is dat verzoekende partij geen énkelt document kan voorleggen met betrekking tot de identiteit van haar man, het huwelijk tussen haar en haar man, het verblijf in Syrië van haar man en het overlijden van haar man. Deze vaststelling doet reeds in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekende partij omtrent haar huwelijk met T. en diens vertrek naar en overlijden in Syrië.

2.2.5.1. Wat betreft het gegeven dat zij de foto's van T. met schotwonden aan zijn hoofd niet neerlegt, verklaart verzoekende partij dat zij toen de foto's verwijderd werden nog niet overwoog om een verzoek om internationale bescherming in te dienen aangezien andere Tsjetsjenen in België haar dit afraadden. Zij was zich dan ook niet bewust van het belang en het nut van deze foto's in de asielprocedure. Ook haar buurman in Tsjetsjenië, via wie zij deze foto's kreeg, heeft de foto's verwijderd omdat hij vreesde in verband te worden gebracht met T. Verzoekende partij voegt als bijlage bij haar verzoekschrift informatie waaruit blijkt dat personen die ervan verdacht worden een band te hebben met activisten in Syrië ernstig gevaar lopen (bijlagen 5-6). Dit verklaart ook waarom verzoekende partij geen documenten betreffende haar echtgenoot kan verkrijgen.

2.2.5.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partij bezwaarlijk kan beweren dat zij zich niet bewust zou zijn geweest van het belang en het nut van deze foto's. Immers merkt zij zelf in haar verzoekschrift op dat haar door andere Tsjetsjenen afgeraden werd om een verzoek om internationale bescherming in te dienen precies omdat zij geen bewijs had van haar problemen. Aangezien zij aangeeft dat zij wel degelijk was geweest op het belang van stukken die haar problemen konden aantonen, is het allerm minst aannemelijk dat verzoekende partij wanneer zij in het bezit komt van foto's die haar asielrelaas ondersteunen deze foto's zou verwijderen. Dergelijke ongeloofwaardige verklaringen doen verder afbreuk aan de door haar voorgehouden problemen in haar land van herkomst. Verder is de Raad van oordeel dat de loutere verwijzing naar algemene informatie over de risico's die personen lopen die ervan verdacht worden een band te hebben met activisten in Syrië (bijlagen 5-6 van het verzoekschrift) niet kan volstaan om te verklaren waarom verzoekende partij geen énkelt document in verband met haar eigen man kan voorleggen.

2.2.6.1. Wat betreft de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekende partij het patroniem van haar man en de naam van haar aangetrouwde schoonbroer niet wist, benadrukt verzoekende partij dat zij wel degelijk het patroniem van haar man (“Al.”) en de familienaam van haar aangetrouwde schoonbroer (“Ak.”) kent. Verzoekende partij meent dat deze vaststelling te wijten is aan een misverstand met de tolk en onderstreept dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal grote moeite had om de Russische tolk te begrijpen en dat ook de tolk aangaf haar soms slecht te begrijpen.

2.2.6.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* aantoonde dat haar verklaringen dienaangaande verkeerd werden genoteerd of dat er sprake was van een misverstand met de Russische tolk. De Raad wijst er in dit verband vooreerst op dat verzoekende partij bij de aanvang van haar asielprocedure op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf het Russisch voldoende te beheersen om de problemen die geleid hebben tot haar vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (administratief dossier, stuk 17, verklaring betreffende de procedure, vraag 2). Tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal werd verzoekende partij bovendien gevraagd hoe het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken was verlopen, waarop zij stelde dat het goed was verlopen en bevestigde dat haar verklaringen er correct werden genoteerd en vertaald (administratief dossier, stuk 6, notities CGVS, p. 2-3). Zij maakte er nergens een probleem van dat het gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het Russisch verlopen was. Bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, waar verzoekende partij eveneens werd bijgestaan door een tolk Russisch, bemerkte verzoekende partij weliswaar dat zij slecht Russisch spreekt, doch stelde zij tevens de vragen te begrijpen en ook de tolk gaf aan verzoekende partij te begrijpen (notities CGVS, p. 3-4). Na de pauze bevestigde verzoekende partij nog eens de tolk goed te verstaan en stelde zij te zullen aangeven wanneer zij iets niet goed verstaat (notities CGVS, p. 6). Uit

het verloop van haar persoonlijk onderhoud blijkt verder nergens dat verzoekende partij problemen had met het verstaan van de tolk of dat de tolk verzoekende partij niet goed verstond. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoekende partij de tolk goed te hebben begrepen en alle vragen te hebben verstaan (notities CGVS, p. 14). De bewering van verzoekende partij dat zij wel degelijk het patroniem van haar man en de familienaam van haar aangetrouwde schoonbroer kent en dat deze vaststellingen in de bestreden beslissing te wijten zijn aan een misverstand met de tolk, kan dan ook allerminst overtuigen. Waar zij thans *post factum* in haar verzoekschrift het patroniem van haar man en de familienaam van haar aangetrouwde schoonbroer opgeeft, bemerkt de Raad dat dit geen enkele afbreuk doet aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat zij deze niet spontaan kon opgeven wanneer hiernaar gevraagd werd tijdens respectievelijk haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal en haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Deze vaststelling ondergraaft verder haar bewering dat zij met T. was getrouwd.

2.2.7.1. Aangaande de motivering van verwerende partij dat de verklaringen van verzoekende partij omtrent de gebeurtenissen die zouden hebben plaatsgevonden in Tsjetsjenië evenmin konden overtuigen, bemerkt verzoekende partij dat ook tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken er problemen waren met de Russische tolk. Tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal heeft verzoekende partij opgehelderd dat zij in december 2016 vernam dat haar man van plan was om naar Turkije te reizen en dat zij begin februari 2017 het gesprek tussen haar man en S. hoorde. Verzoekende partij stelt nog dat zij *“haar moeder mee(deelde) dat T. van plan was om een week na het vernemen ervan naar Syrië te reizen, omdat dit geen zaken zijn die aan de telefoon worden besproken. Verzoekster moest dus wachten op een bezoek aan haar moeder (die niet in hetzelfde dorp woont) om haar te vertellen”*.

2.2.7.2. De Raad is evenwel van oordeel dat bovenstaand betoog niet kan overtuigen. Waar verzoekende partij de vastgestelde inconsistenties in haar verklaringen wijt aan het feit dat haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvond met de bijstand van een tolk Russisch, herhaalt de Raad dat verzoekende partij bij de aanvang van haar asielpcedure op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf het Russisch voldoende te beheersen om de problemen die geleid hebben tot haar vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (administratief dossier, stuk 17, verklaring betreffende de procedure, vraag 2) en dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal aangaf dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen en haar verklaringen er correct werden genoteerd en vertaald (administratief dossier, stuk 6, notities CGVS, p. 2-3). Dat haar verklaringen verkeerd werden vertaald bij de Dienst Vreemdelingenzaken, toont zij op geen enkele manier *in concreto* aan. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift in dit verband nog stelt dat zij één en ander *“opgehelderd”* heeft tijdens haar persoonlijk onderhoud en vervolgens dezelfde verklaringen die zij gaf tijdens haar persoonlijk onderhoud herhaalt, wijst de Raad erop dat het louter verwijzen naar één van de tegenstrijdig bevonden versies deze tegenstrijdigheid niet opheft.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij verwijst naar algemene informatie over de situatie in Tsjetsjenië (bijlage 5 van het verzoekschrift), stellende dat hieruit blijkt dat zij als echtgenote van een Tsjetsjeense activist in Syrië, gelet op de politiek van Kadyrov, een groot risico loopt om mishandeld te worden, wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X). Uit het voorgaande blijkt immers dat zij haar huwelijk met T., volgens haar verklaringen een overleden Syriëstrijder, geenszins aannemelijk maakt.

2.2.9.1. Waar verwerende partij in de bestreden beslissing motiveert dat verzoekende partij evenmin haar vrees voor haar familie, gezien zij zonder hun toestemming ging samenwonen en een kind kreeg met een voor haar familie onbekende man, aannemelijk maakt, erkent verzoekende partij in haar verzoekschrift dat haar relatie met A. snel is geëvolueerd. Vanaf het moment dat zij A. ontmoette, geraakte zij van hem in de ban. Verzoekende partij onderstreept dat *“niet voor een moment heeft verzoekster dacht of wilde zwanger te worden. Verzoekster is jong en komt uit een onbeschaafd dorp en heeft niet nagedacht over de mogelijke gevolgen van haar daden”*. Daarnaast merkt verzoekende partij nog op dat Ma. haar belofde haar familie niet te vertellen over haar relatie met A. en het kind dat zij in België kreeg. De drie andere families die zij in België kent, kennen haar familie niet. Verzoekende partij verwijst ten slotte nog naar verschillende internetartikelen omtrent de praktijk van eermoorden in

Tsjetsjenië (bijlagen 7-9 van het verzoekschrift). Zij overdrijft dan ook geenszins wanneer zij zegt dat zij door haar familie zal worden gedood als zij naar Tsjetsjenië terugkeert.

2.2.9.2. De Raad benadrukt in dit verband vooreerst dat, zoals ook in de bestreden beslissing wordt opgemerkt, uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partij reeds eerder gelogen heeft over haar beweerde huwelijk in Tsjetsjenië met T., waardoor de geloofwaardigheid van verzoekende partij reeds in die mate is aangetast dat haar andere verklaringen omtrent haar (huidige) relatie(s) niet zomaar voor waar kunnen worden aangenomen.

Verder treedt de Raad verwerende partij bij in de motivering dat de houding die verzoekende partij aannam in België met betrekking tot het aangaan van nieuwe relaties niet in overeenstemming is met de door haar voorgehouden vrees voor haar familie. In de bestreden beslissing wordt terecht gemotiveerd dat van iemand die beweert door haar familie te zullen worden vervolgd indien deze familieleden te weten zouden komen dat ze relaties met andere mannen aanging zonder hun toestemming kan worden verwacht dat ze enige voorzichtigheid en terughoudendheid bij het aangaan van nieuwe relaties aan de dag zou leggen. Dat verzoekende partij in dergelijke context op een periode van amper drie maand na het overlijden van haar man iemand leerde kennen, hiermee ging samenwonen en hiervan zwanger geraakte, hoewel zij wist dat haar familie haar omwille van deze acties hierdoor zou vervolgen en zelfs vermoorden, is dan ook geenszins plausibel en dergelijk gedrag doet afbreuk aan de door haar voorgehouden vrees ten opzichte van haar familie. Verder blijkt uit haar verklaringen dat zij A. bij Ma. thuis had ontmoet en dat Ma. op de hoogte is van het feit dat zij moeder is geworden. Dat Ma. verzoekende partij beloofd zou hebben hiervan niets te vertellen aan haar familie in Tsjetsjenië, neemt niet weg dat verzoekende partij onaannemelijk veel risico's nam door een relatie met A. aan te gaan. Gezien de nauwe verwevenheid van de Tsjetsjeense gemeenschap in België lijkt de kans immers reëel dat iemand haar zwangerschap zou opmerken en melden aan haar clan of familie in Tsjetsjenië. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift dan ook verwijst naar verschillende internetartikelen omtrent de praktijk van eermoorden in Tsjetsjenië (bijlagen 7-9 van het verzoekschrift) stellende dat zij geenszins overdrijft wanneer zij zegt door haar familie zal worden gedood als zij naar Tsjetsjenië terugkeert, bemerkt de Raad dat het gelet op deze risico's die verzoekende partij zou lopen des te onaannemelijker is dat verzoekende partij dermate onbezonnen in België een relatie zou zijn aangegaan met een andere Tsjetsjeen die zij leerde kennen via Ma., een vriendin van haar moeder.

2.2.10. Voor wat betreft het argument van verzoekende partij dat verwerende partij steeds de meest nadelige interpretatie zou hebben weerhouden, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft daar verzoekende partij niet aantoont welke elementen volgens haar voor interpretatie vatbaar waren en waar een andersluidende interpretatie van verwerende partij tot een andere beslissing zou hebben kunnen leiden.

2.2.11. Verder wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 48/6, § 4 (voorheen artikel 48/6, tweede lid) van de Vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielaas bij ontstentenis van stukken zonder enige bevestiging kan aannemen, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 48/6, § 4, e) van de Vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat "*de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan*". Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, oordeelt de Raad dat het asielaas van verzoekende partij als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.12. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.13. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij – zich steunend op de “COI Focus” betreffende “Tsjetsjenië. Veiligheidssituatie” van 11 juni 2018 (administratief dossier, stuk 20) – desbetreffend als volgt: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.*

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partij door de verwijzing naar het nog steeds aanwezige geweld in Tsjetsjenië (bijlagen 10-18 van het verzoekschrift) en de mensenrechtenschendingen aldaar (bijlagen 19-23 van het verzoekschrift) – een situatie die niet ontkend wordt in de bestreden beslissing – totaal geen afbreuk doet aan voormelde motivering in de bestreden beslissing. De informatie die verzoekende partij bijbrengt ligt volledig in dezelfde lijn als de informatie waarop verwerende partij zich dienaangaande baseert en bevestigt het sterk gerichte karakter van de aanslagen. Verder benadrukt de Raad dat ook in de bestreden beslissing erkend wordt dat er ook een aantal gevallen zijn waarbij burgers het slachtoffer worden van het geweld. Het aantal burgerslachtoffers blijft evenwel beperkt. De Raad besluit dat uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie evenmin blijkt dat er heden in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.15. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangemerkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT